

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Małgorzata Gierszon

Protokolant Edyta Demiańczuk - Komoń

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego,
w sprawie T. D. i B. N. skazanych z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 15 lipca 2020 r.,
kasacji, wniesionej w stosunku do skazanych T. D. i B. N. przez Ministra
Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt II AKa (...)
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt IV K (...),

1. pozostawia bez rozpoznania kasację wniesioną na niekorzyść skazanych, a kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 738,00 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym skazanego T. D. ;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738,00 zł (siedemset trzydzieści osiem

złoty), w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym skazanego B. N. .

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł w dniu 16 lipca 2018 r. kasację na niekorzyść skazanych T. D. i BB. N. w części orzeczenia o karach od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt II AKa (...) , którym to wyrokiem – po rozpoznaniu apelacji obrońców oskarżonych – zmieniono wyrok Sąd Okręgowego w L. z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt IV K (...) w ten sposób, że po uchyleniu rozstrzygnięć o karach łącznych pozbawienia wolności oraz zmianie opisów czynów przypisanych obu wyżej wymienionym, a zakwalifikowanych jako zbrodnie z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j.: Dz. U. z 2012 r., poz. 124) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., obniżono oskarżonym za te czyny kary pozbawienia wolności do lat 3 (Sąd pierwszej instancji wymierzył T. D. karę 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast B. N. karę 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności) oraz orzeczono kary łączne (obaj skazani również za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.) w wysokości 3 lat pozbawienia wolności.

W kasacji zarzucono: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu wobec obu skazanych, za przypisaną im zbrodnię wyczerpującą znamiona przestępstwa z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 w zb. z art. 53 § 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., na mocy art. 53 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kar pozbawienia wolności w wysokości dolnego ustawowego zagrożenia, w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy wyżej wymienione przepisy nakładały na Sąd obowiązek wymierzenia kary pozbawienia wolności powyżej tej granicy”.

W oparciu o ten zarzut autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 529 k.p.k., wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zatarcie skazania, akt łaski ani też okoliczność wyłączająca ściganie lub uzasadniająca zawieszenie postępowania. Oczywiste w związku z tym jest – interpretując *a contrario* – że wystąpienie którejkolwiek z okoliczności wymienionej w powołanym przepisie uniemożliwia wniesienie i rozpoznanie tego rodzaju nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego na niekorzyść oskarżonego (skazanego) – tak Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniach: z dnia 27 czerwca 2018 r., V KK 181/18 i z dnia 17 lipca 2019 r., IV KK 539/18. Nie budzi też wątpliwości, że wskazane na wstępie tego przepisu przesłanki „wniesienia” i „rozpoznania” muszą wystąpić łącznie, o czy przesądza użyty w nim spójnik „i”.

W niniejszej sprawie, w dacie wnoszenia kasacji nie wystąpiła żadna z okoliczności o jakich mowa w art. 529 k.p.k. Rzecz wszelako w tym, że taka okoliczność ujawniła się w czasie rozpoznawania kasacji, bowiem w tym czasie wobec obu skazanych wykonana została już kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...), zaskarżonym przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego właśnie w tym zakresie, co wynika z treści przytoczonego wyżej *in extenso* zarzutu. Zarówno T. D. , jak i B. N. , zostali zatrzymani w dniu 12 października 2016 r., a następnie tymczasowo aresztowani do czasu wprowadzenia do wykonania orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności. Kary te w wymiarze 3 lat zostały wobec nich wykonane w całości, gdyż zwolniono ich z zakładów karnych w dniu 12 października 2019 r. (k. 30 i 31 akt Sądu Najwyższego).

Tym samym niewątpliwie w dacie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanym zostały wykonane.

Implikowało to pozostawienie kasacji wniesionej na niekorzyść skazanych bez rozpoznania, ponieważ kasacja ta, dopuszczalna w chwili wnoszenia, stała się niedopuszczalną w chwili rozpoznawania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono w oparciu o przepis art. 638 k.p.k.